

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 22.11.2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Hájkové a soudců JUDr. Romana Bárty a JUDr. Milana Kučery, Ph.D. v trestní věci obžalovaných:

- **Libora Fuxy, nar. 27.6.1989 v Brandýse nad Labem – Stará Boleslav**, trvale bytem Tišice, Mělnická č. 31, a
- **Petra Janušky, nar. 5.2.1978 v Mělníku**, trvale bytem Mělník, Míru č. 1/1, adresa pro doručování Kly, Hoření Vinice č. 64,

o odvolání obžalovaných proti rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 26.5.2016, č.j. 5 T 21/2015-321, **t a k t o :**

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaných Libora Fuxy a Petra Janušky jako nedůvodná z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem rozhodl Okresní soud ve Strakoniciích tak, že obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška jsou vinni

že společně s již odsouzeným Pavlem Procházkou, nar. 4. 7. 1977 v Mělníku, trvale bytem Konětopy 7, 277 14 Praha-východ, OSVČ, občanem ČR

a s dalšími dosud neustanovenými osobami dne 19. 9. 2013 v době od 9:00 do 14:00 hodin v salóнку Amber Hotelu Bavor, na adrese Na Ohradě 31, 386 01 Strakonice, v průběhu předváděcí a prodejní akce pořádané společností BIO Trade House s. r. o., IČ 242 68 828, se sídlem Holečkova 789/49, 150 00 Praha 5, jako osoby vystupující a jednající za tuto společnost nepravdivě tvrdili jednotlivým návštěvníkům akce, že jsou výherci peněžních a věcných cen, a to:

a) Danuši Králíčkové, nar. 24. 4. 1933, trvale bytem Slunečná 179, 386 01 Strakonice, část Dražejov, tvrdili výhru první ceny 60.000 Kč, která jí měla být poukázána do čtyřiceti osmi hodin v případě, že si na místě koupí vysavač za 30.000 Kč, který zde poté koupila za 21.000 Kč, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra jí poukázána nebyla, když jí tak způsobili škodu ve výši nejméně 16.000 Kč,

b) Slavomilu Trávníčkovi, nar. 23. 9. 1942, trvale bytem Dukelská 493, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru 30.000 Kč s podmínkou, že zde za 15.000 Kč koupí vysavač, o kterém tvrdili, že jeho běžná hodnota je 60.000 Kč, který poté na místě koupil za 15.000 Kč, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra mu poukázána nebyla, když mu tak způsobili škodu ve výši nejméně 10.000 Kč,

c) Marii Nikodemové, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru zlatou kartu s částkou 30.000 Kč s podmínkou, že zde za 30.000 Kč koupí vysavač, který ona poté na místě za tuto částku koupila, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra jí doručena nebyla, přičemž k vysavači obdržela i „Cosmodisk Classic“, v hodnotě 200 Kč, když jí tak způsobili škodu ve výši nejméně 24.800 Kč,

d) *Vlastě Chumové*, nar. 28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fify 872, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru vysavač, televizi a keramický hrnec za celkovou cenu 5.000 Kč s tím, že ji i s výhrou odvezou domů a po vyložení krabic s údajnou výhrou v místě jejího bydliště a uhrazení požadované částky 5.000 Kč s ní byla sepsána kupní smlouva na skutečně předané zboží, a to set polštářů a deky v hodnotě 500 Kč, keramický hrnec v hodnotě 400 Kč, přístroj „Massager SL-8809“ v hodnotě 300 Kč a Cosmodisk Classic v hodnotě 200 Kč, tedy zboží v celkové hodnotě pouze 1.400 Kč a způsobili jí tak škodu ve výši nejméně 3.600 Kč,

a způsobili tak celkovou škodu ve výši nejméně 54.400 Kč,

t e d y

společným jednáním více osob, sebe nebo jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, a způsobili tak na cizím majetku větší škodu,

č í m ž s p á c h a l i

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Libor Fuxa

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **12 (dvanáct) měsíců**,

podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **30 (třicet) měsíců**, a

obžalovaný Petr Januška

za tento přečin a sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č. j. 31 T 205/2014-112 ze dne 25. 6. 2015,

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody na **16 (šestnáct) měsíců**.

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **4 (čtyři) léta** a nad obžalovaným se vyslovuje **dohled**.

Podle § 75 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu pobytu** na území Zlínského kraje na dobu **4 (čtyři) let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se u obžalovaného Petra Janušky **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně č. j. 31 T 205/2014-112 ze dne 25. 6. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku jsou obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška **p o v i n n i** zaplatit společně a nerozdílně spolu s odsouzeným Pavlem Procházkou, nar. 4.7.1977 v Mělníku, trvale bytem Konětopy 7, o jehož povinnosti k náhradě škody bylo rozhodnuto trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih č.j. 5 T 21/2015-174 ze dne 25. 2. 2015, poškozeným Slavomilu Trávníčkovi, nar. 23. 9. 1942, bytem Dukelská 493, Strakonice, peněžní částku ve výši 10.000 Kč, Marii Nikodemové, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, Strakonice, peněžní částku 24.800 Kč a Vlastě Chumové, nar. 28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fify 872, Strakonice, peněžní částku ve výši 3.600 Kč, jako náhradu škody způsobené přečinem.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Slavomil Trávníček, nar. 23. 9. 1942, bytem Dukelská 493, Strakonice, Marie Nikodemová, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, Strakonice, a Vlasta Chumová, nar.

28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fífy 872, Strakonice, **o d k a z u j í** se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Další z obžalovaných Petr Procházka byl za totéž jednání odsouzen trestním příkazem Okresním soudem Strakonice vydaným dne 25.2.2015, č.j. 5 T 21/2015-174, pravomocným dnem 5.5.2015. Za pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku byl odsouzen k trestu odnětí svobody na 12 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na třicetiměsíční zkušební dobu. Výrokem adhezního řízení bylo odsouzenému Pavlu Procházkovi, vyjma povinnosti odškodnit výše jmenované osoby, dále uloženo zaplatit Danuši Králíčkové částku 16.000,- Kč.

Proti výše citovanému rozsudku podali obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška v zákonem stanovené lhůtě odvolání. Podaným opravným prostředkem se domáhají zrušení odsuzujícího výroku a vydání rozhodnutí nového, na jehož podkladě by byli obžaloby v plném rozsahu zproštěni.

Obž. Libor Fuxa v odůvodnění podaného opravného prostředku namítá, že soud prvního stupně nesprávně hodnotil provedené důkazy. Neopodstatněně se spolehl na svědectví Ludka Masejtky, jakkoli tento svá tvrzení o tom, že Libora Fuxu zaměstnával na podkladě mandátní smlouvy, nikterak nedoložil. V rámci odůvodnění odvolání obž. Libor Fuxa opakuje svou obhajobu. Namítá, že na prodejní akci zboží „*toliko předváděl*“ a nikoli prodával, za její průběh nenesl žádnou odpovědnost. Nebyl zpraven o tom, za jakých podmínek je zboží návštěvníkům prodejní akce prodáváno. Odvolatel okresnímu soudu dále vytýká, že v rámci nalézacího řízení nevyslechl Pavla Procházku, který od kupujících vybíral peníze.

Rovněž obž. Petr Januška v rámci odůvodnění podaného opravného prostředku opakuje svou obhajobu. Prodejní akce konané ve Strakonících se nikterak neúčastnil, na tuto pouze přivezl osobním automobilem Libora Fuxu. Z prodeje zboží profitoval Luděk Masejtek. Navzdory této skutečnosti v objasňované trestní věci jmenovaný vystupuje toliko v procesním postavení svědka. V souladu se svou obhajobou odvolatel vysvětluje, že kupní smlouvu pro kupující Danuši Králíčkovou vyplnil na podkladě její žádosti. Cenu zboží vyplnil podle ceníku, který mu poskytl Libor Fuxa.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, přezkoumá dále také správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.

Podá-li oprávněná osoba odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům odvolání podáno.

Krajský soud ve smyslu výše citovaných zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal napadený rozsudek, přezkoumal dále také správnost postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo. Učinil pak následná zjištění a závěry:

V řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Odvolací soud shledal, že jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před okresním soudem, byly dodrženy veškeré předpisy, které mají zabezpečit právo obžalované osoby na obhajobu i řádné objasnění věci. Okresní soud provedl důkazy v rozsahu § 2 odst. 5 tr. řádu a zjistil skutkový stav, o němž netřeba mít pochybnosti. Dokazování zaměřil na zjištění osoby pachatele a prokázání jak objektivní, tak subjektivní stránky skutkové podstaty zažalovaného deliktu. Provedené důkazy hodnotil v souladu s pravidly upravenými ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a vyvodil logické závěry ohledně pachatelství obžalovaných Libora Fuxy a Petra Janušky na pokračujícím majetkovém deliktu, jímž byla způsobena škoda dříve jmenovaným poškozeným osobám.

Senát odvolacího soudu po přezkumu dané trestní věci shledává, že soud prvního stupně provedl dostatečné dokazování a vytvořil si tak spolehlivý podklad pro meritorní rozhodnutí. Okresní soud učinil řadu opatření k provedení výsledku pravomocně odsouzeného Pavla Procházky. Jmenovaný proti odsuzujícímu výroku nikterak nebrojil, svou vinu na objasňovaném skutku tak uznal. Lze akceptovat procesní rozhodnutí okresního soudu, který nakonec vzhledem k neúspěšnosti vykonaných opatření od výsledku ods. Pavla Procházky upustil. Usvědčující důkazy ve věci obžalovaných Libora Fuxy a Petra Janušky jsou natolik výmluvné, že není dán předpoklad, že by jmenované mohla svědecká výpověď Pavla Procházky z účasti na činu vyvinit.

Na podkladě provedených důkazů nalézací soud učinil následně citované skutkové a právní závěry:

„... obžalovaní Libor Fuxa i Petr Januška se jako spolupachatelé spolu s dalšími bohužel neustanovenými osobami aktivně podíleli na prodejní akci v hotelu Bavor ve Strakonících. Cílem akce byl prodej nereálně předraženého běžného spotřebního zboží seniorům za využití prezentace výrobků s uvedením několikanásobně nadsazených cen a následným zlevněním a příslibem dalších výher s vyvoláním mylného pocitu, že si poškození kupují předváděné zboží za nízkou cenu, případně, že se jim kupní cena vrátí na slibovaných výhrách. I po slevách však zboží bylo prodáváno za několikanásobně vyšší cenu, než byla jeho hodnota a slibované výhry nikdo z poškozených neobdržel. Obžalovaný Libor Fuxa se hájí, že jeho úkolem bylo pouze provést prezentaci vysavače, případně dalšího zboží, ale nic neprodával, ani nenabízel žádné slevy. V podstatě ho nezajímalo, za kolik se zboží prodá a kolik se ho prodalo. Tvrdí, že na prodejní akci byl zejména proto, aby zjistil, jak takové akce probíhají a případně začal takovýmto způsobem podnikat. Ohledně ceny zboží má názor, že každý prodejce si věc může prodávat za jakoukoliv cenu. Již samotná výpověď obžalovaného Libora Fuxy je vnitřně rozporná, neboť nemůže obstát jeho tvrzení, že se na akcích byl pouze podívat, aby zjistil, jak fungují a zároveň tvrdit, že ho vůbec nezajímalo, za kolik se zboží prodá a kolik se ho prodá. Je tak otázkou, co tam tedy chtěl zjišťovat a čemu se chtěl naučit a jediným logickým vysvětlením jednání obžalovaného zůstává, že na akci byl za účelem zisku. Obdobně se hájí i obžalovaný Petr Januška, který tvrdí, že tam byl pouze na žádost obžalovaného Libora Fuxy jako jeho řidič, akci se v podstatě nevěnoval a pouze si poslechl přednášku obžalovaného Libora Fuxy. Na druhou stranu, když za ním přijde poškozená, že by si chtěla koupit vysavač, který je prezentován za 60.000 Kč a tolik peněz nemá, bez zaváhání s ní vypíše kupní smlouvu na částku 21.000 Kč. Jeho jednání si nelze vysvětlit jinak, než že se na průběhu akce přímo podílel. Samostatnou kapitolou je výpověď svědka, jednatele společnosti BIO Trade House, Ludka Masejtky. Svědek tvrdí, že jeho podnikání byl v podstatě omyl, dělal to pouze půl roku, na podnikání prodělal a z tohoto důvodu a z důvodu, že se o něho začala zajímat média, toho zanechal. Dále tvrdí, že nic neví. Neví, jaké nakupoval zboží, neví, za kolik, neví, za kolik se nabízelo, bylo mu jedno, za kolik ho prodejci prodají a v podstatě tomu nerozuměl a o nic se nezajímal. Společnost prodal Janu Molnárovi a předal mu veškeré dokumenty. V této části výpovědi soud může svědkovi těžko uvěřit, že nic nevěděl a nic si nepamatuje a už vůbec ne, že předal dokumenty od společnosti kupujícímu Janu Molnárovi. Z výpovědi Jana Molnára jednoznačně vyplývá, že je to bezdomovec a přivydělává si tím, že na sebe nechává převádět krachující společnosti. Zcela jistě bude pravdivá výpověď svědka Jana Molnára, že žádné doklady neobdržel. Spíše než jako svědka by si soud uměl představit Ludka Masejtky na lavici obžalovaných. Na druhou stranu soud neshledává důvod, proč svědkovi nevěřit tvrzení, že obžalovaný Libor Fuxa byl jedním z jeho prodejců a že byl vedoucím skupiny, která prováděla předváděcí a prodejní akci v hotelu Bavor ve Strakonících.

O způsobu provádění předváděcích akcí hodnověrně vypovídal svědek Miloslav Mrázek, který uvedl, že akce spočívají v tom, že se řekne nějaká cena výrobku a pak se vymyslí důvod, proč se na výrobek dává sleva, například, že akce je jubilejní nebo výrobek je prezentován v předstihu. Zároveň potvrzuje, že obžalovaný Libor Fuxa na akcích vystupoval jako moderátor a myslí si, že obžalovaný neseptisoval smlouvy se zákazníky, neboť byl pořád na pódiu a neměl na to čas. Způsob provedení předváděcí akce v hotelu Bavor, podvodný úmysl a nátlak na poškozené vyplývá z jejich svědeckých výpovědí. Danuše Králíčková si v hlavním líčení evidentně nic nepamatovala a vypovídala velmi zmateně a dne 31. 1. 2016 zemřela. Podvod na její osobě je však dostatečně vysvětlen výpovědí jejího manžela Václava Králíčka s tím, že jí již odsouzený Pavel Procházka přivezl domů s vysavačem a chtěl inkasovat 30.000 Kč. Když mu řekl, že doma tolik peněz nemají, říkal, že to nějak udělá, tvrdil, že manželka vyhrála 60.000 Kč a nakonec si vzal jen 21.000 Kč. Impulsem pro koupi vysavače pro manželku byla slibovaná výhra 60.000 Kč, která byla podmíněna koupi vysavače za 30.000 Kč. Žádná výhra samozřejmě nepřišla. Slavomil Trávníček popsal, že když skončila přednáška o zájezdech, následovala předváděcí akce výrobků a poté účastníci akce chodili do vedlejší místnosti. Jemu s manželkou nabízeli vysavač, a když ho za 60.000 Kč nechtěl, řekli, že odkoupí jeho starý vysavač za 5.000 Kč a navíc mu dají kartu na zájezdy a výlety v hodnotě 30.000 Kč a nakonec se dohodli na částce 15.000 Kč s tím, že dostane poukázku na 30.000 Kč. Svědek vysavač dokonce reklamoval a podařilo se mu dovolat do společnosti. Zde mu slíbili, že mu pošlou technika a že budou aktivovat kartu. Nedošlo k ničemu ze slibovaného, svědek se tam již znova nedovolal a odstoupení od smlouvy a urgenci společnost nepřevzala a vrátila se zpět jako nedoručená. Poškozená Marie Nikodémová vysavač koupit nechtěla, ale řekli jí, že se jí peníze do týdne vrátí, protože vyhrála zlatou kartu a než se stačila vzpamatovat, zaplatila doma za vysavač 30.000 Kč, které měla připravené na opravu balkonu. Slibovanou kartu jí do rukou nedali s tím, že jí budou aktivovat a do týdne bude vše vyřízené. Poškozená Vlasta Chumová šla na akci, protože chtěla získat kosmodisk a nakonec jí tvrdili, že byla vybrána a vyhrála televizor, sepsali nějakou smlouvu a odvezli ji domů s několika krabicemi, které jí vyložili před výtahem, a zaplatila 5.000 Kč za věci, které nechtěla. O způsobu provádění akce svědčí i výpověď Marie Máškové, která jednoznačně řekla, že nic nepotřebuje, že jí nemají, co nabízet, že už má všechno dávno doma a tak jí bylo řečeno, že tam nemá co dělat. Došli jí pro kabát a vyhodili jí ven. Z provedeného dokazování vyplývá, že úspěch předváděcí akce závisel na každé z osob, která se jí na straně prodejce účastnila, každá z těchto osob měla svůj úkol a společným záměrem všech osob bylo prodat co nejvíce nabízeného zboží za co nejvyšší cenu. Co nejvyšší ceny se snažili dosáhnout jednak prezentací, kde byla uváděna cena běžného vysavače v hodnotě 4.000 Kč minimálně 60.000 Kč, slibem nereálných a nesmyslných výher na podkladě zlaté karty a dále za pomoci nátlaku a rychlosti jednání a přesvědčování o výhodnosti nákupu a navrácení finančních prostředků při jednání jednotlivých prodejců po provedené prezentaci. Pro završení úspěchu a vyloučení možnosti, že si kupující vše ještě rozmyslí, odváželi poškozené domů, kde od nich inkasovali peníze. Již odsouzený Pavel Procházka a i obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška byli nedílnou součástí celé akce, každý z nich plnil svoji roli a jejich společným úmyslem bylo podvést poškozené o co největší částky. Při stanovení výše způsobené škody soud vycházel z částek, které podvedení prodejcům zaplatili, a od nich odečetl cenu zboží předaného poškozeným, jak byla zjištěna odborných vyjádření. Soud nepochybuje o hodnověrnosti odborného vyjádření, neboť bylo provedeno na základě podrobného popisu získaného Policií ČR ohledáním věci a například cena vysavače Arnika Bora 4.000 byla k 19. 9. 2013 stanovená na 5.000 Kč, přičemž soud zjistil, že v roce 2015 se nabízel na internetu za částku 3.995 Kč a hodnotu 5.000 Kč, lze tedy považovat za reálnou a odpovídající skutečnosti. Celkově způsobená škoda činí 54.400 Kč a jedná se o škodu větší, za kterou je považována podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku škoda dosahující částky nejméně 50.000 Kč. Obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška tak svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, který spáchali společným jednáním jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku. Porušili zájem společnosti na ochraně majetku a jsou ohroženi trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem. “

Byť je z výroku tohoto usnesení zřejmé, že senát odvolacího soudu neshledal hodnotící úvahy soudu prvního stupně nikterak vadné a vadnými nejsou shledávány ani další výroky odsuzujícího rozsudku, patří se k námitkám odvolatelů uvést následné:

Provedenými důkazy bylo zjištěno, že dne 19.9.2013 byla v Hotelu Bavor ve Strakoncích pořádána předváděcí prodejní akce, na níž se vyjma prodávajícího, obchodní společnosti BIO TRADE HOUSE s.r.o., podílelo pět až šest osob, z nichž byli ustanoveni obžalovaní Libor Fuxa, Petr Januška a Pavel Procházka. Obhajoba obž. Libora Fuxy tvrdícího, že jeho podíl na uvedené akci byl pouze neformální a k účasti na této byl veden toliko profesním zájmem, kdy zamýšlel ve stejném oboru v budoucnu podnikat, je vyvrácena poznatky o tom, že to byl právě on, kdo před pozvanými účastníky prodejní akce prezentoval hlavní z prodáváných výrobků. Takový podíl na předváděcí prodejní akci by nemohl mít její

toliko náhodně přítomný účastník. Obsah jeho účasti na této potvrzuje výpověď jednatele obchodní společnosti BIO TRADE HOUSE s.r.o. o tom, že obž. Libor Fuxa byl jedním z prodejců společnosti, který pro tuto vykonával pracovní činnost na podkladě smluvního ujednání. Luděk Masejtek, který byl v době objasňované události jednatelem výše uvedené společnosti, potvrdil, že nešlo o ojedinělou účast Libora Fuxy na obchodních aktivitách pořádaných svědkem zastupovaným subjektem. K tomu uvedl, že obžalovaný, který po období pěti měsíců pro tento organizoval až pět prodejních akcí do týdne, musel být při objasňované události vedoucím skupiny prodejců.

Na podkladě provedených důkazů okresní soud uzavřel, že „kvalita“ posuzované předváděcí prodejní akce přesáhla hranici nemorálního prodeje, tedy šlo již o akci kriminální, jejímž smyslem bylo vnutit, a to užitím různých nekalých praktik, levné zboží za ceny, které lze označit za nehorázné, seniorům. Akce byla cílena na nejslabší skupinu populace, na důchodce, a to i na osoby spadající podle Mühlbachrova kalendářního členění do kategorie starších seniorů. Na posledně uvedené je okresním soudem usuzováno mj. i na podkladě svědectví podaného Marií Máškovou, která poté, co projevila nezáměr o koupi prezentovaného zboží, byla pořadatelem z prostor konané prodejní akce vykázána.

Závěrům okresního soudu se patří přisvědčit, že předváděcí prodejní akce, na níž se obžalované osoby podílely, byla akcí kriminální. Jak jinak označit prodejní činnost, při níž je zboží, jehož obvyklá cena, jak ji okresní soud akceptoval dle podaného odborného vyjádření, jež byla u prodávaného vysavače stanovena částkou 5.000,- Kč, nabízeno za cenu více jak dvanáctinásobně vyšší.

Třebaže žádný z odvolatelů nepřipouští, že by se vědomě účastnil organizovaného poškozování seniorů, obsah provedených důkazů svědčí o opaku. Účastníci předváděcí prodejní akce popsali psychologický nátlak a triky, jimiž prodejci docílili toho, že podepsali kupní smlouvy, jejich předmětem bylo zboží, které koupit ani nechtěli. Součástí tohoto nátlaku a realizace výnosu byl i odvoz poškozených osob do místa bydliště, kde byla inkasována prodejní cena. Členové organizované skupiny prodejců při praktikovaném nátlakovém prodeji evidentně zneužívali neobratnosti seniorů tomuto čelit. Velmi zásadní úlohu při výkonu takového nátlakového prodeje měl obž. Libor Fuxa. Jeho podíl na dokonání činu byl rozhodující, neboť to byl on, kdo příznivě referoval o věci nižší cenové kategorie, jíž prezentoval jako výrobek nadstandardní až luxusní za cenu až dvanáctinásobně přesahující cenu, za kterou byl takový výrobek obvykle prodáván. Třebaže obž. Libor Fuxa odpovědnost za okrádání seniorů nepřijímá, jeho úloha, aby tito byli nachytáni a za prezentovaný jím vysavač zaplatili 15.000,- Kč, 21.000,- Kč a v jednom případě dokonce 30.000,- Kč, byla stěžejní. Jestliže tento obžalovaný výrobek prezentoval, byl tak nepochybně informován jeho kvalitami a jako osoba tržních podmínek prodeje spotřebního zboží znala (obžalovaný sám uvedl, že v této oblasti se pohyboval po řadu let), musel vědět, že seniorům o hodnotě zboží poskytuje lživé informace.

Jak je uvedeno již výše, v objasňovaném případě byly poškozené osoby podvedeny skupinou pachatelů. Každý z této skupiny měl specifický úkol směřující k neoprávněnému obohacení jiného, v daném případě zřejmě prodejce zboží. Úloha obž. Libora Fuxy v tomto řetězci je popsána výše. Ani odvolací soud nepochybuje, že obžalovaný věděl, že poškozeným se v poměru k uhrazené kupní ceně dostává mnohonásobně méně hodnotného plnění. Jeho cílený podíl na jejich poškození, zneužívaje při tom neobratnosti poškozených v obchodní činnosti zapříčiněné jistě důsledky jejich vyššího věku, je zjevný.

Podle § 23 tr. zákoníku byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama (spolupachatelé). Podle citovaného zákonného pravidla nese i obž. Libor Fuxa za následky podvodu spáchaném na seniorech plnou odpovědnost.

Obž. Petru Januškoví okresní soud neuvěřil, že s posuzovanou předváděcí prodejní akcí neměl nic společného. Tento závěr učinil na podkladě poznatku o tom, že to byl on, kdo se aktivně podílel na uzavření jedné z posuzovaných kupních smluv. Jakkoli byl výrobek, který si koupila Danuše Králíčková, prezentován za cenu 64.000,- Kč, obžalovaný do tiskopisu kupní smlouvy vyplnil cenu 21.000,- Kč. Uvedené zjištění potvrzuje, že i obž. Petr Januška byl do podvodného konání skupiny pachatelů cíleného na okradení seniorů aktivně zapojen. Nebyl tak toliko jejím nestranným pozorovatelem, jak se obhajuje.

Vzhledem k pravidlům definujícím konání více osob na následku trestného činu nese i tento obžalovaný na účinku jím zapříčiněného odpovědnost. Shledal-li okresní soud, že i obž. Petr Januška byl článkem řetězu činností skupiny pachatelů cílených k poškození seniorů ke zvýhodnění prodávajícího subjektu, měl pro takový závěr dostatečný podklad. I obž. Petr Januška má s obdobným způsobem prodeje letitou praxi. K jeho osobě je zjišťováno, že dříve se v souvislosti s takovou činností dopustil vůči seniorovi i násilné trestné činnosti.

Jak je uvedeno již výše, oba obžalovaní se ve spolupachatelství s dalšími osobami dopustili vůči osobám, které uvedli v omyl o hodnotě prodávajícího jím zboží, podvodu. Pakliže těmito způsobili finanční újmu podvodným konáním, patří se, aby poškozené odškodnili. Správně tak okresní soud zavázal oba obžalované povinností nahradit jim rozdíl mezi obvyklou hodnotou ceny zboží a částkou od poškozených nekalými praktikami vylákanou, a to společně a nerozdílně s Pavlem Procházkou, který byl za stejný trestný čin pravomocně odsouzen.

Za přečin podvodu podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku, jímž jsou obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška shledáni vinnými, lze uložit sankci odnětí svobody na 1 rok až 5 let. Byl-li obž. Liboru Fuxovi, jakkoli mu nepolehčuje doznání k pachatelství na činu, ukládaný trest odnětí svobody nalézacím soudem vyměřen jen na samé spodní hranici zákonných možností s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu stanovenou v první polovině rozpětí zákonné trestní sazby, nemůže jít o potrestání nezákonné a ani nepřiměřeně přísné.

Obž. Petr Januška objasněný skutek dokonal dříve, nežli byl v jiné jeho trestní věci vyhlášen odsuzující rozsudek, který posléze nabyl právní moci (pozn. první odsuzující výrok byl ve věci Okresním soudem Zlín vedené pod sp.zn. 31 T 205/2014 vyhlášen dne 26.11.2014). Za veškeré souběžné delikty spáchané do uvedeného dne se patří obžalovaného potrestat sankcí souhrnnou. Tato dle pravidel uvedených v ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku nesmí být mírnější nežli trest pachateli uložený rozsudkem dřívějším. Obž. Pavlu Januškoví bylo dříve uložené podmíněné odsouzení s dohledem, které aktuálně vykonává, napadeným rozsudkem zpřísněno toliko o 6 měsíců trestu odnětí svobody se stejnou výměrou zkušební doby. Zopakován byl dále trest zákazu pobytu na území Zlínského kraje, který byl trestanému uložen zrušovaným pravomocným výrokem. Toliko mírné navýšení dřívějšího postihu neopravňuje závěry o tom, že by výrok o potrestání obž. Petra Janušky byl nezákonný či nepřiměřeně přísný. I u tohoto odvolatele je proto postup dle ust. § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu (zmírnění postihu) vyloučen.

Pro veškeré výše rozvedené důvody nelze odvolání obž. Libora Fuxy a Petra Janušky posoudit jako oprávněná; podle § 256 tr. řádu bylo proto rozhodnuto o jejich zamítnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 22.11.2016

JUDr. Vladimíra H á j k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Bukovská